

Cues davant l'única seu de Caixabank

Foto:
Llorenç Soldevila

El 12 de novembre de 2021 va ser el dia en què Caixa-bank i Bankia es van fusionar en una sola entitat: Caixabank. A Argentona, com a la major part de municipis del Maresme, les dues entitats bancàries, amb les seves absorcions i fusions prèvies, eren majoritàries en quan a clients particulars.

Per una banda, Bankia, ja havia integrat dins seu a la Banca Jover (1999), amb oficina al carrer Puig i Cadafalch, i, posteriorment, Caixa Laietana (2010), amb oficina al carrer Gran, que era juntament amb La Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, una de les dues entitats bancàries de tota la vida a la vila.

Per la seva banda, La Caixa, es va transformar en Caixabank el 2011, en fusionar-se Criteri CaixaCorp i MicroBank, i va mantenir fins al 2021 la seva oficina a la Plaça de Vendre d'Argentona. A finals de 2021 es va tancar aquesta oficina, i la de Bankia al carrer Gran, anteriorment de Bankia, passava a ser l'oficina de Caixabank a Argentona. Això va comportar que, partint de dues oficines, només en quedés una. De dues plantilles de treballadors,

només en quedés una. De tres caixers automàtics, només en quedés un.

Tot i així, al mateix banc es van acumular els clients particulars i empreses de les dues entitats bancàries. Totes les entitats bancàries, i Caixabank n'és un exemple, treballen cada dia més perquè els seus usuaris facin les operacions per internet, i la relació amb les oficines físiques cada dia sigui menor i de qüestions menys importants. Potencien l'ús del pagament amb targeta de crèdit i dèbit, abandonen l'interès per guardar estalvis i, en canvi, tenen com objectiu del seu negoci, aconseguir dels seus clients productes financers, assegurances o alarmes, per exemple.

Per altra banda, a Argentona hi ha una població molt important que utilitza les entitats bancàries per treure i ingressar diners, fer el pagament de rebuts i tributs, malgrat que aquestes feines hagin deixat de ser objectiu pels bancs. I una part d'aquesta població, més de 2.500 persones, té més de 65 anys, i la gran majoria no està avesada a fer segons quines gestions bancàries amb el mòbil o amb l'ordinador.

Aquesta manera de treballar fa que a l'oficina de Caixabank a Argentona, com passa a d'altres municipis, es generin llargues cues dels usuaris que no poden resoldre els seus problemes per la banca a distància, arribant-se a acumular entre 15 i 20 persones a les hores del dia de major afluència. A més, els dos caixers de l'oficina s'arriben a col·lapsar i alguna vegada deixen de funcionar, incrementant el nombre de

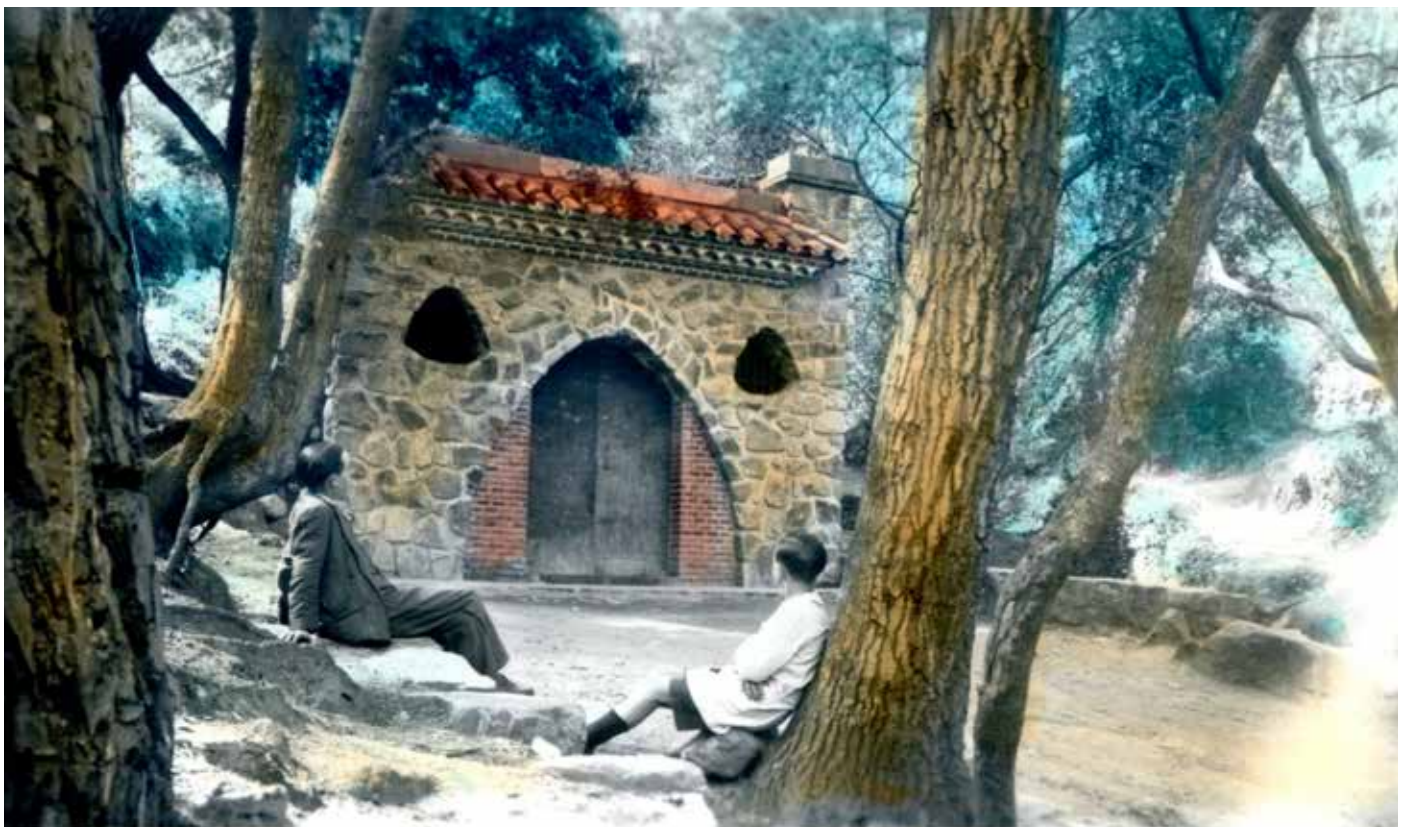
persones que s'acumula al carrer, davant de l'oficina, amb l'afegit que, amb la situació pandèmica, no és el més adequat per evitar els contagis. Passa el mateix en els altres establiments bancaris de la vila, però en tenir menys clients, no es fan tantes cues a la via pública.

Ara bé, la qüestió de fons que ens hem de preguntar és: com és que les entitats bancàries, a diferència de la majoria d'empreses, no els preocupa servir bé els seus clients? Cada cop hi posen més entrebancs: horaris concrets per fer gestions de caixa, cada cop més reduïts, menys personal a les oficines per atendre els clients, menys oficines, menys caixers automàtics, etc.

L'entitat bancària era coneixedora, com no pot ser d'una altra manera, dels clients que Caixa-bank i Bankia tenia a Argentona i rodalies (veïns d'Òrrius que acostumen a fer gestions bancàries a Argentona), de les consultes personals que tenien cada dia a cada oficina, de les operacions que es feien al caixer... I malgrat tot, tanquen una oficina, passem de cinc caixers entre les dues entitats a dos, i tenen la meitat de personal per atendre. Això és fotre-se'n dels clients i, sobretot, tenir una gran manca de respecte per la gent que durant moltíssims anys ha confiat en ells i els ha donat negoci. No val tot per fer diners, però en el seu cas sí, perquè com que els bancs saben que tothom necessita, d'una manera o altra, un compte bancari, s'aprofiten d'aquesta situació. Una gran pena!

El carrer Gran amb el tramvia (1930). Postal Casabella. Arxiu Enric Subià

Font del Ferro (1930). Postal Casabella. Arxiu Enric Subià